

de i Lov af 1918 nævnte Statsbaneanlæg er fuldført, og det blev af alle Ordførerne heri Tinget erklæret, at de var indforstaaede hermed. Da der saaledes, selv om man vilde tænke sig en Fremrykning paa et eller andet Tidspunkt, vil medgaa adskillige Aar, inden Anlægget af Banen kan paabegyndes, vilde en Udstikning af Banelinien uden samtidig Ekspropriation aabne vid Mulighed for Spekulation, idet de enkelte Lodsejere ikke er afskaaret fra at foretage baade Udstykning af og Bebyggelse paa de Arealer, det senere maatte blive nødvendigt at ekspropriere; og at foretage Ekspropriation længe forinden Banens Anlæg vil foruden Rentetab medføre, at man bliver bundet til en Linieføring, der maaske slet ikke svarer til de Principper, som er gældende, naar Banen skal anlægges.

Det ærede Medlem Hr. Hækkerup henstillede, at Ekstraarbejdere paa Banelinien ikke afskediges om Efteraaret, saa længe der kan skaffes nødvendigt Arbejde, og saa længe de klimatiske Forhold tillader at arbejde. Det er herom oplyst af Statsbanerne, at Arbejdet ved Vedligeholdelsen af Baneligemet og Overbygningen, der i Almindelighed ikke kan udføres om Vinteren, paa den anden Side maa paabegyndes straks efter Vinterens Ophør, og det maa saa af Hensyn til mulig tidligt indtrædende daarlige Vejrforhold om Efteraaret fremmes det mest mulige og fuldføres i Løbet af Eftersommeren; om Vinteren har Statsbanerne i Almindelighed ikke Brug for vedkommende Ekstraarbejdere, hvorfor disse som Regel bliver afskediget om Efteraaret. Naar der som i Aar ingen Vinter har været og ingen Afbrudelse i Sommerens Arbejde, slipper Arbejdet naturligvis særlig tidligt op. Der er imidlertid, som det ærede Medlem vil se i Betænkningen fra Socialministerens Arbejdsudvalg, med Henblik paa Arbejdsløsheden opført en Række Arbejder rundt om paa Banelinien med Stenballastering og Sporforstærkning, Arbejder, som vil kunne give Arbejde i Vinter baade til Ekstraarbejdere paa Banelinien og til de ved Landets forskellige Grusgrave beskæftigede Arbejdere.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard har under sin Betragtning af Finansaaret 1926—27 som det kommende store økonomiske Nedgangsjaar ogsaa omtalt Statsvirksomhederne, og det ærede Medlem udtalte herunder, at han mente, at Indtægterne saavel for Statsbanerne som for Postvæsenet var for højt ansat. Jeg kan herom kun sige det samme, som det ærede Medlem Hr. Rode rigtigt udtalte, nemlig

at Indtægtstallene er ansat fuldt forsvarligt efter Forholdene paa det Tidspunkt, da Budgettet blev lagt. Derimod kan jeg glæde det ærede Medlem med at oplyse, at han paa to Punkter tager fejl i sine Betragtninger over Udgiftssiden. Naar det ærede Medlem siger, at ganske vist regner man med at indvinde 4 Mill. Kr. paa Kullenes Pris, men at dette omtrent opvejes ved Merudgiften paa Konjunkturtillægget, er dette ikke rigtigt, idet Merudgiften til Konjunkturtillægget, 2,6 Mill. Kr., allerede er inkluderet i Lønnings- og Pensionsbudgettet for 1926—27. Det andet Punkt, hvor det ærede Medlem tager fejl, er imidlertid nok saa vigtigt; det ærede Medlem udtaler ganske fejlagtigt, at paa Udgiftssiden er de Prisnedsættelser, Kronestigningen medfører, taget med i Betragtning. Det er ikke rigtigt. Der er overalt paa Udgiftssiden regnet med Priserne omkring Juli 1925, altsaa hvad vi efter det Prisfald, der senere har fundet Sted, vil kalde gamle Priser. Der er eksempelvis i Finanslovforslaget regnet med en Kulpris af 30 Kr. pr. Ton, men Prisen for senere indkøbte Kul for Statsbanerne ligger omkring 20—22 Kr. Paa ingen af Forslagets Udgiftskonti, hverken med Hensyn til Materialer, Vedligeholdelsesarbejder eller Lønninger, er Prisnedsættelser, som Kronestigningen medfører, taget med i Betragtning, og det ærede Medlem vil sikkert indrømme og sikkert med Glæde indrømme, at der heri ligger en ikke ringe Margin til at bøde paa, om Indtægterne i 1926—27 ikke skulde holde. Jeg er i Virkeligheden noget mere ængstelig med Hensyn til det indeværende Finansaar, ikke saa meget for Postvæsenets og Telegrafvæsenets Vedkommende, de klarer sig forhaabentlig, men for Statsbanerne. Lockouten bragte Statsbanerne et Indtægtstab paa et Par Millioner Kroner; og senere kom Kronestigningen og Vanskelighederne for Industrien og Forretninglivet, som har paavirket Banernes Indtægter, navnlig Indtægten af Godstransporten, i nedadgaaende Retning. Heldigvis er ogsaa Udgifterne nedadgaaende, takket være dels Prisfaldet og dels adskillige udgiftsbesparende Foranstaltninger, men helt opveje Indtægtsnedgangen kan Udgiftsbesparelserne ikke, bl. a. fordi Prisfaldet virker langsommere, og fordi Lønningsudgifterne først paavirkes af det Prisfald, der kommer i Februar næste Aar. Een glædelig Ting kan jeg under al denne Indtægtsnedgang meddele, nemlig at den nye Ordning efter Loven af 25. Februar i Aar, hvorved Banerne fik Bevægel-